

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Frivol játék.

Pécs, 1897. december 28.

Vasárnap délután kellett volna végbenemni a fővárosban a függetlenségi-párt által rendezett népgyűlésnek, amely tiltakozók a kormány provizorium-javaslatára ellen és követelje az önálló vámterületet. Ez a népgyűlés azonban nem volt megtartható, mert a kellően szervezett szocialisták nagy tömege még jóval a gyűlés megkezdése előtt megtöltötte a tágas helyiséget és oly pokoli botrányt csinált, hogy a gyűlést föl kellett oszlatni.

Nem új dolog ez. Hisz ha visszaemlékezünk a nyár elején a budai arénában Ugronek által rendezett népgyűlésre, az is hasonló módon ment szét, mint a most vasárnapi; sőt a Pécssett a tornacsarnokban szintén a nyár folyamán rendezett népgyűlés hasonló fiaszkóval végződik, ha az egyik szónok, Hock János orsz. képviselő, föl nem ismeri a helyzetet s nem hat a tömeg hiúságára azzal, hogy egyik alelnöki állást az ő emberükből tölti be. Így aztán a pécsi népgyűlés kivétel volt a többi között.

Bánffy Dezső báró esze, a megrendezett Jeszenszky osztálytanácsos, sokáig tanulmányozta Machiavelli és III. Napoleon állami szervezetét, különösen az utóbbi által sikeresen életbe léptetett agents provocateurs-féle intézményt. Ilyen intézmény, amely a legalávalóbb minden emberi találmányok között, működik Magyarországon

mióta Bánffy Dezső báró uralkodik fölötté zarnoki önkénynevel és csendőrszuronyal.

Bánffy Dezső b. ismerte föl a Gracchus fiuk analogiája szerint a szocialisták vésszes működésének a saját hasznára való fordítását. Jól tudván, hogy a mi szocialistáink szervezkedése kitűnő, hogy vakon engedelmeskednek vezetőiknek, ami nem is lehet másképpen egy tanulatlan, műveletlen tömegnél, hát igyekezett ezeket a vezetőket a zsoldjába fogadni.

Mint tudjuk, ez az egész vonalon sikerült neki. Soha még egy ilyen izgatásban utazó népapostolt baj nem ért, mert hát ők a kormánynak jól fizetett agents provocateurs-jei, s ha szükség van rájuk, fölvonulnak s tüntetést csinálnak éppen az ellen a párt ellen, amely leginkább mozditja elő a munkásnép érdekeit.

Így történt ez most legutóbb Budapesten, csupán a fölött csudálkozunk, hogy ama népgyűlés rendezői nem gondoltak előre erre a körülményre, amelynek bekövetkezését tudhatták volna, hisz a kormány ellen volt rendezve az egész népgyűlés.

Azonban bármiként is fűzzük az eszmét, annyi eltagadhatatlan, hogy a kormány ilyen eszközökkel is dolgozik, szükség esetén az agent provocateurjei által elbolondított nép közé lövet, hogy eredményekkel tudjon beszámolni. Ilyen kormányrendszer kell hogy undort keltsen minden magyar emberben, hisz a magyar temperamentum nem veszi be a kémkedést, a

kormány intenciói szerint való mű-lázadást, tüntetéseket, botrányokat és a cabinet noirt. No mert hát ilyen is van, mert a kormány előtt nem lehet semmi titokban, tudnia kell gyanuba vett egyéneinek minden tetteit, tehát váltott táviratait és levelezéseit az illetékes helyen elolvastatnak.

Igy megyünk bele az új esztendőbe, a legnyomasztóbb rendszer terhe alatt, midőn intézkednek az ország sorsáról annak tudta és megkérdése nélkül. A szocialistákat kormányzati faktorrá tették, hogy elnyomhassák vele a függetlenségi törekvéseket, no de majd éppen a szocialisták lesznek azok, ha tudatára ébrednek, hogy milyen emberkereskedést végeztek velük vezetőik, akik erősen megzavarják Bánffy b. cirkulusait, ha ugyan még sokáig a hatalomban maradna.

A nép magatartása mindig ingatag volt s bizony a történelem elég példát mutathat föl a népszennyvedély gyors változatairól; hisz ott van az emberiség legnagyobb jótevője, az isteni Mester, akit ma hozsannával fogadott a nép s másnap már a feszítsd meg-et kiáltotta utána. Igazsággal és észszel lehet csakis vezetni a nép nagy tömegét, nem pedig furfanggal és pálinkával. Mert bizony ez a frivol játék legelőbb is a rendezőknek, de végső elemzésben magának az országnak káros, mert az osztályharc hozzásegítheti örökös ellenségünket, a folyton reánk leskelődő Ausztriát, hogy megsemmisítse nemzeti létünket.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kialudt a mécses.

— Henry Aubanel. —

— Menjünk már haza, mondta Mr. Bonnafond a feleségének, távozzunk innen. A gyerekek már kisurrantak, nincs miért itt maradnunk.

— Menjünk hát haza, szolt az asszony szeliden.

Néhány jó barátjukkal még kezét szorítottak s Bonnafond magára öltve felöltőjét, vastag sáljába burkolózott, míg Bonnafondné báli belépővé átalakított antik kasmir kendőjébe temetkezett és aztán mindketten landauerjukba dőltek, hogy haza hajtassanak.

Az utcán, a félig nyílt ablakokon keresztül a csillárok ezernyi rózsaszínű gyertyalángja átszillogott s az orkeszter erős taktusai kihallatszottak. A Hotel des deux Hémisphères-ben a vendégek, a száz teritékü ebéd után, tovább táncoltak. Az ifju Bonnafond, Darmay kisasszonnyal tartott esküvője után táncmulatságot rendezett itt. A vendégek egészen átadták magukat a mulatozásnak, nem sejtve, hogy az ifju házások már észrevétlenül eltávoztak. Az első emelet ablakai mögött mazurka közben

egymást ölelő, táncoló párok árnyképei suhantak el minduntalan.

— Mily szép az ifjukor, sóhajtott irigyen az asszony, míg lovaik patkói az orkeszter elhaló melódiájához a taktust verték.

— Minden csak a maga idejében, szolt filozófus módra Mr. Bonnafond.

Dideregve egymáshoz húzódtak, s mindketten a régmúlt időkre gondolva, egy percre elnémultak.

— Végre is, szolt a férj álmodozásából fölébredve, minden jól sikerült. A kicsike fészket rakott egy anyalkával, ki boldoggá fogja tenni. A lakoma pompás volt.

— Oh, főséges, mennyi, de mennyi ember, két templomot is megtöltött volna.

— Fél óráig tartott a sekrestyében a kézszerítés . . .

— És minő toalették . . . Láttad a kis Mártát . . . ?

És a nap legkisebb epizódját is fölledzve emlékkükben csevegtek a kicsikéről, — mert kicsikének hívták fiukat — aki oly elegáns volt legujabb divatu ruhájában, a városházáról, melyben a maire szép beszédet mondott, a dóm főkapujáról, melynél két sor kíváncsi nép alkotott sorfalat, a templom hajójáról telve vendégekkel, kiket egyenként nevükön neveztek.

— Dufauré-k nem voltak ott, szolt a férj.

— Oh, annyi ember volt ott, hogy bizonyára nem vettük őket észre.

S aztán ismét előlről kezdték a beszédet a nap eseményeiről. A nászindulóról, az oltáron ragyogó gyertyákról, a lelkész beszédjéről, a menyasszony csokráról, melyet az a szent szűz oltárára helyezett, a sekrestyéről, a tanuk aláírásáról, a vendégekről, kik az esküvő után a fiatal párt üdvözölték, végre a diszfogatok ünnepélyes fölvonulásáról, a kocsisokról narancsvirág gomblyukaikban, a főtéren tett kis sétatokozásról, a vendéglőbe érkezésről stb.

— Minő ebéd — szolt Mr. Bonnafond. Szarvasgombapástétom, sampányi! Egy halott kikelt volna sirjából a gyönyörtől!

S Bonnafond közelebb simult Bonnafondnéhoz.

— S mennyien voltak a bálban! szolt az asszony. Minden vendégünk gratulált.

A landauer e percben megállt. A kocsis alázatosan kinyitotta a kocsiajtót.

— Máris, szolt Bonnafond.

Leszálltak. A férj a kapukulcsot kereste.

— Siess, szolt az asszony. Farkasordító hideg van.

Végre meglelte kulcsait, kaput nyitott, dideregve meggyújtott egy szál gyufát s csendesen fölmentek a lépcsőn, közbe-közbe megállva, hogy lélekzetet vegyenek.

Ez a frivol játék azonban csak a kezdete annak a nagyszabású működésnek, melyekkel életbeléptetik a kényszer-kiegyezést. Hisz azzal tisztában van a Bánffy-kormány, hogy a provizorium-javaslatból nem lesz törvény, elhatározta tehát, hogy rendeletileg lépteti életbe. Mégis, hogy világos törvénysértéssel ne vádolhassák, előbb a parlamentet oszlatja föl királyi leirattal. Mert — így okoskodik — nem lévén együtt a nemzet képviselője, szükség törvényt bont, s kibocsátja az összkormány felelőssége mellett a provizorium életbeléptetéséről szóló javaslatot. Azután jöjjön, aminek jönnie kell, egy újabb téli választáson még jobban összetöri a függetlenségi-pártot, mint a múlt campagne alatt.

Hogy Bánffy b. csakugyan készül a választásokra, bizonyítja az a puhatolózás, mely országszerte megindított felülről a főispánok, polgármesterek és főszolgabírák útján, bekívánva ezek jelentéseit a néphangulatáról, valamint azokat az adatokat, melyek számszerű összegekben mutatják ki, hogy ennek meg ennek a kerületnek a kormánypárt részére való megszerzése, vagy megtartása mennyibe kerül.

Ezek a hű és pontos jelentések már Magyarország fő-eunuchja előtt hevernek. Most még csak a pénzkérdés megoldása van hátra, de hát ezen nem sokat busul az ő tar koponyája: ahonnét tavaly kapta, onnét fogja kapni jövőre is, sőt ha kevés lesz a tíz millió, kap huszat, harmincat is, a földolog az, hogy ismét olyan parlamentet hozzon össze, amely tudomásul fogja venni és jóváhagyja a kormány rendeletét, amelylyel a provizoriumot életbeléptette.

Kibontakozás aligha lesz azonban, a helyzet egyre jobban zavarodik, s nagyon félt, hogy Bánffy báró szép tervei is hajótörést szenvednek, mert vele együtt terveit is el fogja söpörni az a vihar, amelyet esztelenül fölidézett, amely hogy mikor fog lecsillapodni, azt csak az országok sorsát intéző Gondviselés tudja.

Lakosztályukhoz értek s a vén cseléd, — Bonnafondéknál minden vén — ki hallotta lépéseiket, lámpával a kezében, ajtót nyitott nekik.

Egyenest a hálószobájukba mentek s a cseléd asszonya válláról lesegítve a kasmir kendőt, meggyújtotta az éjjeli mécsest s jó éjt kívánt.

Egyedül maradtak. De sem az egyiknek, sem a másiknak nem volt kedve lenyugodni. Rendesen halvány arcuk pirban égett s egy kerek piros folt jelent meg rajta; szemek csintalan fényben ragyogtak. A mai nap megtörte éltük rideg és lapos egyhanguságát. Lázás izgalom tartotta ébren őket és még sokáig csevegtek a nélkül, hogy lefeküdtek volna.

— Nem fekszünk még le? kérdezte Mr. Bonnafond.

— Még nem, szólta Mme Bonnafond egész boldogan, hogy megértették.

Karszékeikbe dőltek, tágas, kényelmes és mely karszékekbe két oldalt a kandalló mellett.

A hamuban halványvörös zsarátnok sziporkázott. Egymással incselkedve élesztgették a tüzet. A férj egy kis darab száraz fát tett rá; az asszony a fujtatóval szította s ezzel telt el néhány perc. Ráborultak az ördögi lángnyelvekre, melyek hosszú, vörös, zöld és sárga színben öltöztették reájuk saiporkáikat, örült boszorkánytáncot járva a hamu

Hírek.

Pécs, 1897. december 28.

Házasság rendőri fedezettel.

A nyáron jött elő a boldog uri mátkapár, szép a leány, nyalka és vidám a legény és boldogok mind a ketten. Így álltak az anyakönyvvezető elé. Az az aranyos mentéjét is fölvette és a beszédét sok ember hallgatta, mind örömben és ünneplőben.

A lány szomorú volt, de minden lány, akinek mirtuskoszoru van a fején, ekkor úgy van, hogy szomorúnak kell lennie. Egy idegen férfi elviszi ötet szüleitől. Ez ugyan szép katasztrófa és örvendetes, ha szerelem van benne, azért mégis sir a leány és szomorú. De csak egy kicsit. Tán éppen az esketésnél, mert itt divat is, ha nevetne itten: megszólnák. Pedig a dolognak ez volna a rendje: nevetni kéne az esküvés alatt minden menyasszonynak. De nem így van.

Ez a leány is szomorú volt, de nem sirt. Csak mélyen meghajtotta a fejét és mondta egyhanguan a feleletet arra, hogy akar-e törvényes hitvese lenni ennek az urnak:

— Igen . . .

Amaz hangosabban mondta:

— Igen.

Mig ezen vallomás hangzott, feltűnt, hogy a nászgyülekezetben egy rendőrbiztos is ünnepel. Ebben ugyan semmi különös nincsen; itt különös volt, mert valami titokról ment a sugdosás. De egyébként is némi feltűnéssel nézdegélt körül a biztos ur és néha kinézett az ajtón, mintha valakit keresne. Aztán egészen közel állt a mátkapárhoz, mint valamely örömapa és nem is tágitott mellőle.

Velük jött, velük ment, az oldaluknál volt és a kocsit után hajtatott.

Itt valami titok van, bizonyos. És volt, amint gondolták. Lent az esketési ház előtt odaszólt bizalmasan valaki a biztoshoz, akinek az ünnepi kabátja alól, ahogy szétnyílt, valami kis taska kandikált elő: a revolvertok.

— Mit keres itt ezen az esküvön biztos ur?

— A vetélytársat.

Az meghiggadt, okosabb lett és nem jött el revolverrel az esküvőre, hogy itt amint megígerte, két ólom golyót löjjön ki: egyet a menyasszony, a másikat a vőlegény szívébe.

A harmadikat megtartja magának. Így értesült a boldog pár és a rendőrség (volt ott civilben rendőr legény is egy-kettő) oltalma alá menekült a boldogságával. Az a vad szerelmes legény meg ne ölje őket.

főlött. Alig hogy megvillantak, eltűntek ismét, üres ábrándjaik jelképeként.

A két öreg érdeklődéssel nézte a játékot, melynek minden lobbanását visszasugározták szemek.

Végre a kis lángocskák cikázása lohadni kezdett; a fa elégett és széles, nyugalmas fát borult a szobára. Az anyjuk a fujtatót a szögére akasztotta s az apjuk a tüzpizskálót tartójába állította. Karszékeiket közelebb tolták egymáshoz.

Még egyszer csevegni kezdtek a lakomáról s Mr. Bonnafond újra lelkesedni kezdett a borokért.

— Óh, ez a pezsgő, egy halott kikelve érte a sirjából.

— Hisz ezt már mondtad, szólta az asszony.

— Hát azt gondold, hogy te még nem szóltál a toalettekről?

Csaknem összepöröltek. Bonnafondnének egy szerencsés ötlete támadt;

— Ki tudja, mit csinál most a kicsike?

A kicsike . . . ez az egy szó kibékítette őket s beszélgettek a kicsikéről, hosszan, szent rajongással, hisz mi sem volt nekik drágább és becsebb. Fölidézték gyermekkor, ifjúsága eseményeit, azokat az aprólékos semmiségeket, melyek minden idegenre

— Az nem jött, elment a fájdmával valamerre. Azonban valami emléket küldött a boldog párnak, úgy mondják a revolvert ezzel a kis irással:

„A végzetre bízom önöket.”

A száműzött vetélytárs úgy látszik, igen jó lábón van a végzetel és kiegyezett vele, hogy majd elvégez ő mindent. Mert így történt, a végzet derekasan dolgozott az elégtételen.

Most tél van, 5 hónapja távolabb amaz esküvőtől és már készen a vetélytárs szövetségére, a végzet, a munkájával.

Bejön a napokban a boldog nyári férj, az a nyári, aki olyan hangosan vállalta hitvesének a szomorú leányt. Bejön az anyakönyvvezető elé és szól:

— Kérem uram, a házassági iratokat tessék kiadni.

Megismerte az anyakönyvvezető és azért kérdezte csak:

— Mi célra méltóztatik használni azokat?

Ő komolyan felelt:

— A válópörhöz . . .

Az irásokat megkapta . . . Öt hónap az egész s a fiatal asszony már elhurcolkodott a férjtől, azonban nem egyedül, valakit vitt magával, akit azon, gyakran oly ügyetlen, golyának nevezett madár jóval az idő előtt sziveskedett előhozni . . . Hurcolkodtak és mint mondják, az egykori vetélytárs segített és valami vihar volt kitörőben az égből kötétt és a földön ily disztelenül felbontott frigy ezen akkordjához, mivel az szintén viharosnak ígérkezett, újra előjött — a rendőrbiztos.

Napirend 1897. december 29-én.

Naptár: szerda, dec. 29. — Róm. kath.: Tamás. — Prot.: Dávid. — Görög-kelet. (dec. 17.) Dániel. — Zsidó: Tebeth 4. — Nap kél 7 óra 34 perckor; nyugszik 3 óra 59 perckor. — Hold kél 10 óra 32 perckor délelőtt; nyugszik 11 óra 10 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 8 Celsius fok hideg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hideg és száraz idő várható. Színház: »Madarász«, operett.

— (A püspök prekonizálása.)

Hettyey Sámuel pécsi püspök prekonizálása már megtörtént Rómában. A püspöki prekonizáció tudvalevőleg csak konzisztoriumban történhetik, de mivel a legközelebbi konzisztorium csak januárban lesz, a pápa külön pápai brevével prekonizálta az új püspököt.

nézve jelentéktelenek, de nekik oly fontosak voltak. Elbeszéltek egymásnak egész élete folyását attól a naptól fogva, mikor még mint pufók képű, pajkos kölyök térdeiken ugrándozott, egész ma estig, mikor először hagyta el őket, saját tüzhelyet teremtve magának s venségükre más kerubinek dédelgetésére nyujtva nekik kilátást.

— Ki tudja, mit csinál most a kicsike? ismételte Bonnafondné.

És az öreg hirtelen kedvre derülve szemével kacsintott s titkolózó pajkossággal közeledett a feleségéhez, alig hallhatóan sugva fülébe:

— Ej! Istenem, hát ki tudhatja? Talán azt teszi, a mit mi tettünk — hajdan.

Az anyjuk szemérmatosan somolygott, s a társalgás más irányt vett.

Hajdan! Mily kedves visszaemlékezés! És csendesesen beszélgettek a »Hajdan«-ról, mely ifjúságuk, életkedvük, szerelmük volt. Ők is pajkosak és karcuk valának akkor. Arcuk nem volt mindig barázdás. Az öreg jó mulató legény volt, s tanulmányait végezve és meglepedve, találkozott az ifjú leánnyal, kinek szöke fürtei kettéválasztva, ma őszbe csavarodottan Bonnafondné homlokát diszítik. Szülei megengedték, hogy gyakran találkozzanak egymással. Mikor már jól megismerték s megértették egymást, egy szép napon

Igy hát az új püspök hamarabb megtarthatja beiktatását a pécsi püspöki székhelybe, mint eddig tervezve volt.

— **(Eljegyzések.)** Hümpfer Gyula, főhadnagy Pécsről, eljegyezte Hanthó Erzsikét, dr. Hanthó István kecskeméti orvos leányát. — Klein Vilmos, a bonyhádi segélyző-egylet titkárának fia, eljegyezte Krausz Miksa babocsai vendéglős leányát, Franciskát.

— **(Családi estély.)** A pécsi Tornaegyesület január 5-én — mint jeleztük is már — családi estélyt rendez a Vigadóban. Az estély műsora a következő: 1. Üdvözlő beszédet tart Kohn Ármán. 2. Apotheosis, néma-képlet bemutatása. 3. »A sorsüldözött« című alkalmi énekes színművet előadják: Kohn Á., Fischer Gyula, Fischer Ilona, Dittler Ottmár, Bodensteiner J., Csizik János, Marxreiter Ede, Frank Mariska. Az előadásnál sugóként Lövinger Hermann, ügyelőként Odry Zoltán szerepel. 4. Műtornászati mutatványok. 5. Karácsonyfakisorsolás, végül tánc.

— **(A hadastyánok egy éve.)** A baranyamegyei katona Hadastyán betegsegélyző-egylet január hó 6-án délután 2 órakor tartja a Bäumlér-féle vendéglőben (Nepomuk-utca 12. sz. a.) levő egyleti helyiségében 22-ik évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Öttagu számvizsgáló bizottság választása. — 2. Elnök, két alelnök és a választmány megválasztása. — 3. Beadványok tárgyalása. — 4. Ruhatarozás hátralékok behajtásának megállapítása. Az egyletnek a folyó évben bevétel volt 1153 frt 12 krajcár, kiadása 982 frt 86 krajcár; maradvány 170 frt 26 krajcár. Az egyleti vagyon 3307 frt 64 krajcárt tesz ki. Rendes tagja volt az egyletnek 179; segélyző tagja 21; alapító tagja 11 és tiszteletbeli tagja 19; összesen 230. Az egyletnek Pécsváradon és Mohácsoson van fiókegylete. A pécsváradon fiókegylet bevétel volt 185 frt 85 krajcár, kiadása 145 frt 85 krajcár; a mohácsosnak bevétel volt 201 frt 45 krajcár, kiadása 161 frt 45 krajcár.

a templomban, jó barátok jelenlétében, tömjénlüst közepette, az egész életükre szent frigyre léptek egymással a pap előtt.

— Emlékszel még rá? kérdi az öreg. És átkarolva felesége derekát, lassan magához emelte őt, s a rózsaszekrényhez érve, kihuzott egy fiókot, melyből levendula-illat áramlott kifelé. Gondosan ruha közé csomagolt ócska divatu ruhát huzott ki belőle, melynek szegélyeire elsárgult és gyűrött narancsvirágok voltak feltűzve.

Egy könyörgött le a jó asszony arcán. Ez volt minden, a mi megmaradt az elröppent ifjúkorból: az emlékezet és a hervadt virág. Az öregasszony lehajolt és kegyelettel csókolta meg az édes relikviákat. Férje azonban hirtelen vágytól megragadva nyakára ösztönszerűleg egy csókot nyomott, arra a helyre, melyen egykor gyönyörben égett ajaka. Az öregasszony csaknem megindulva boldogan engedett neki. Aztán fölrezenve megfeddette:

— Ejnye kis uram? ki látta az ön korában! s ujjával megfenyegette.

Az öreg ismét megcsókolta, s az asszony sajátságos izgalommal fölujalni érezte az ifjúkori csókokat. Az apjuk fölbátorítva átkarolta az asszonyt, ki hízkelődően és kacérkodva haragot színlelt.

Kifáradtak az állásban s újra leültek a kandalló mellé, s karszékeiket egymáshoz

— **(Előléptetések.)** Kleidorfer Ferenc, Werner Ottó és Sztraka Ferenc, gondnokok a Dunagözhajós-Társaságnál, felügyelőkké, Giannone Virgil bányamérnök helyettes gondnokká, Handwerk Ferenc gondnoksegéd, bánya-főnökké lettek előléptetve.

— **(Kimutatás.)** A pécsi jótékony nőegylet vasárnapi theauzonáján 138 frt 09 kr. volt a bevétel. Belépti díjakból a felülfizetésekkel együtt befolyt 85 frt. Felülfizettek: Schlauch Imre építész, 10 frt, Sipőc Istvánné 2 frt, Deutsch Kornélné 1 frt, N. N., N. N. 1—1 koronát. A tréfás karácsonyfa jövedelme: 42 frt 09 kr. Sörért s egyéb eladottakért 11 frt folyt be.

— **(A vármegyénél üresedésben levő)** V-ik aljegyzői állásra a mai napig beérkeztek a következő folyamodványok: Gyuris Elek pécsi ügyvéd, Kronesz József pécsi közig. gyakornoké és Orbán Máté mohácsi közig. gyakornoké. — Ezzel le van zárva a pályázat s a január 10-iki megyei gyűlés fogja a folyamodók közül választani.

— **(Adóvégrehajtás felfüggesztése.)** Lapunkban hirt adtunk arról a fenyegető mozgalomról, mely a darázi és herceg-mároki nép között az adóvégrehajtás karhatalommal leendő eszközlése ellen megindult. A sertésvész miatt teljesen elszegényedett nép közé két állami adóvégrehajtó ment és csendőri fedezettel akarták az adóvégrehajtást eszközölni. A nyomor miatt elkeseredett nép ellenállt és ha a csendőrség tapintatosan nem járt volna el, vérontásra is került volna a dolog. Azonban hivatalosan azt a véleményt terjesztette elő a csendőrség, hogy a nyomorban tengődő nép közbiztonsága és a humanizmus szempontjából is szükséges a végrehajtás felfüggesztése. A pénzügyigazgatóság e jelentést a főispánhoz nyújtotta be, onnan pedig sürgősen a pénzügyminiszterhez terjesztették fel, honnan ma megérkezett a távirati értesítés, hogy a nagyobb adóhátralékosoknak jövő évi április 1-ig; a kisebbeknek pedig október 1-ig halasztás adassék. A csendőrség humanus és tapintatos véleményadásának imetolva, halk hangon dudogtatták a régi jó idők madrigáljait, visszaidézve nászjűk minden apró incidensét.

Az öreg az incselkedéstől izgalomba jött, fölkel s tüzes csókot nyomott a felesége ajkaira, pár szót sugva neki, mely Mme Bonfond-t is izgalomba hozta.

— Hova gondol? szolt az asszony megütözve.

— Nos, miért ne?

Majd rövid szünet után:

— Nemde, igen?

Az asszony válasz nélkül fölkel. Lassankint levetkeztek, s az ur segített nejének kikapcsolni szép selyem ruháját és a korzetet, melyet a kicsike esküvőjére fölvetett. Mr. Bonfond türelmetlenül, lázasan bujt hálóköntösébe, eloltotta a lámpát, meggyújtotta az éjjeli mécsest s követte nejét. De az ágynemű hidegsége mindkettőjüket lehűtötte. Hirtelen álom lepte meg őket, s mig Bonfond átölelni igyekezett nejét, az asszony így szolt szenderegve:

— Nini, ha jól látom, kialszik a mécses.

Erre a jó öreg Bonfond föl akart kelni, hogy a mécseset megigazítsa. De a hideg megborzongatta, akaratereje megcsappant és kettős tokájára huzva a paplant, nagyot ásított.

A mécses kialudt.

tehát meglett az eredménye s a szegény adózók nyakára küldött végrehajtók ma már le is szereltek.

— **(Segédjegyző választás Garén.)** Ma ejtették meg Garén a segédjegyző választást s egyhangulag Votroba János eddigi volt jegyzői irnokot választották meg. — Hosszu-Hetényben holnap lesz a segédjegyző választás s eddig két pályázó folyamodott. Farkas György ottani jegyzői irnok és Metz János postamester.

— **(Aprószentek.)** A hagyományos régi jó szokás, a barátságos aprószentek-napi verekedés napja volt ma. A puha vesszőből font gyékénykorbácsok ugyancsak működtek a gyerekek és felnőtt emberek kezében is s folyt az aprószentezés egész délelőtt, délután, mig a gyékénykorbácsok ütési közt tolmácsolt jókívánságokból ki nem fogytak az emberek.

— **(Elmaradt Szilveszter-estély.)** A pécsi kereskedelmi ifj. kaszinó is akart tagjai részére Szilveszter-estélyt rendezni, azonban letett ezen szándékáról, mert nem sikerült zenekart szerezni Szilveszter-estére, a mikorra annyi mulatság van kitűzve, hogy még egyszer annyi zenekar is találna foglalatosságot, mint a mennyi a városban van. — Most jár jó idő a cigányokra, a kiknek bizony nyáron kell a télen összekuporgatott garasokat előszedni, nem úgy, mint más embernek: megfordítva; de ki is használják az alkalmat s dacára nagy elfoglaltságuknak és a hidegnek, talán ők az egyedüliek, kik azt kívánják, hogy bár az egész esztendő téből, — illetve farsangból állana.

— **(Kirabolt férj.)** Szomorú sorsa lehetett Vörös Vendel, magyarszéki lakosnak. Igen kardos volt a felesége, Galló Erzsébet, de még kardosabb az anyósa, Galló Mihályné szül. Csoma Rozália. A szegény férjnek minden tekintetben hallgatás és engedelmisség volt a kötelessége és ha csak moccanni merf is az asszonyi uralom ellen, már röpültek a fejéhez a tányérok, sodrófák és a seprű. De hát mindennek vége szakad egyszer s vége szakadt Vörös Vendel uram béketűrésének is. Mikor a napokban megint elkezdtek abriktolni az asszonyok és pénzt követeltek tőle, a sarkára állt és nem adott. Azt hitte, hogy majd csak elvisel egypár ütletet; azonban a két asszony most nem seprűvel és sodrófával ment neki, hanem baltával és fejszével s úgy fejbe tisztelték, hogy ő eszméletét veszítve rogyott össze. Mikor magához tért és kereste a pénzét, a mi vagy 190 forint volt, nem találta sehol; a felesége, meg az anyósa bizony elvették tőle. Így adta elő az esetet a kirabolt férj a csendőrségnél s most majd a bíróság fogja kérdőre vonni a kardos feleségét és még kardosabb anyósát.

— **(Vádaskodás egy esperes ellen.)** Sokat beszélnek mostanában azon alaptalan vádaskodásról, melylyel az érdemekben gazdag nyolcvanhárom éves Péchy József tolnai prépostot illették. Az agg prépostot ugyanis feljelentették rosszakaratból a pécsi püspöki helynöknél, hogy már nem képes öregségével járó gyengesége miatt az egyházi funkciók végzésére. A pécsi püspöki helynöknek a prépost azután személyesen tett jelentést és megcáfolta az ellene emelt vádakát, a minek az-

után az lett a következménye, hogy a két tolnai káplánt, akik a feljelentésnek részesei voltak, rögtön áthelyezték. A mint ezt a félrevezetett tolnai asszonyok megtudták, formálisan megostromolták a tolnai parochiát. A zavargás oly nagy volt, hogy a csendőrségnek kellett közbelépni. Ennek volt is hatása, mert a felbujtatott asszonyok erre szétoszlottak. A köztisztviselőben és becsülésben megöszült agg prépost még testi és szellemi erejének birtokában van, tehát semmikép sem helyeselhetők azok eljárása, akik elégedetlenséget keltenek ellene hívei körében.

— **(A jövő év rejtelméből.)** A csillagászoknak sok érdekes dolgot hoz a jövő esztendő. Mig ebben az évben csak két gyűrűs napfogyatkozás volt, a jövő évben hat nap- és holdfogyatkozás lesz, még pedig: két részleges holdfogyatkozás január 8-án, június 3-án és egy teljes holdfogyatkozás, mely a december 27- és 28-ika közti éjjelen lesz látható; lesz ezenkívül a jövő január 22-én egy teljes napfogyatkozás, mely nálunk ugyan nem lesz egész teljességben látható, mert a nap teljes elhomályosulása még napfölkelte előtt történik és július 18-án egy gyűrűs napfogyatkozás, mely azonban nálunk szintén nem lesz látható, végre december 13-án egy részleges napfogyatkozás, mely a déli sarkvidéken lesz látható. A jövő évben hatvanhét vásár- és ünnepnap lesz. A husvét, pünkösdi és karácsonyi ünnepeken kívül egyszer lesz kettős-ünnep. Augusztus 15-én Mária menyemenetele, az azt megelőző vasárnap. A jövő farsang negyvenhét, a bőjt negyvenhat napig fog tartani.

— **(Vasuti szerencsétlenség.)** A csurgói állomáson hibás váltoigazítás következtében egy tehervonat tolatás közben belefutott egy raktár-épületbe teljes erővel, hol a raktáron levő tárgyakat összezúzta, a petrolumos hordókból kifolyt olajat meggyújtotta, mitől aztán tüzet fogott az egész raktár. A tüzet sikerült eloltani, de azért nagy a kár, árukban s főképp abban, hogy több vasuti kocsi megrongálódott. Emberélet nem esett áldozatul.

— **(Tolvaj segéd.)** Frank Albert, tamási kereskedő, feljelentést tett a segédje Jusztus Jakab ellen, a ki teveli születésű, hogy rendszeresen dézsmálja — természetesen az ő távollétében — a bolti kasszát. A feljelentés folytán a csendőrség Jusztus Jakabot letartóztatta s talált is nála 30 forintot, melynek holszerzéséről nem tudott kellő felvilágosítást adni. Most a bíróság folytatja ellene a további vizsgálatot.

— **(Ujdivatú jeggyűrűk.)** Az egyszerű aranykarika, melyet eddig mindenütt viseltek a házasság szimbolusául, Amerikában reformnak néz eléje. Amerikai lapok ugyanis a következőket írják: New-Yorkban nemrég egy fiatal előkelő pár tartotta esküvőjét. Esküvő után a bájos fiatalasszony a templomból hazatérve s legbensőbb barátnőinek szerencsekívánatait fogadva, nem törődve a babonás jóslatokkal, lehuzta ujjáról jeggyűrűjét s megmutatta az öt körülvevő kíváncsi fiatal leányoknak. Midőn ezek semmi különösét sem birtak azon észrevenni, egy kis gömbölyű lyukat mutatott nekik a gyűrű belső oldalán. Egy mellű hegyét a lyukba beleszurta, a gyűrű szétpattant s a meglepett hölgyek két

összefüggő karikát láttak. Az egyik karika belső oldalán a fiatal pár neve s a másikon mikroszkopikus betűkkel egy rövid jelmondat volt olvasható. Mihelyt a két karika ismét össze volt illesztve, a legélesebb szem sem tudott semmi különösét észlelni a gyűrűn, melynek belső oldalán, mint minden más közönséges jeggyűrűn, a vőlegény neve s az esketés napja volt látható. A new-yorki fiatal hölgyek most már csak azért is igyekeznek férjhez menni, hogy ily gyűrűhöz juthassanak.

— **(Már ismét csaknem nagy szerencsétlenséget)** okozott a gyors hajtás. A hétfejedelem vendéglő előtt haladt *Haberfeld* Adolf cselédje gazdájának két kis gyermekével; egyiket karján vevé, másikat kézen vezetve, midőn egy kocsi gyors hajtással rohant elő és csak a véletlennek köszönhető, hogy nem kerültek mindhárman a lovak és kerekek alá. A cselédnek lábát így is letaposta az egyik ló, de szerencsére súlyosabb sebet nem ejtett, mert patkó nem volt rajta. A kocsit állítólag ifju *Mates* József birjáni lakos hajtotta, ki ellen a rendőrség megindította az eljárást.

— **(Uj lap a megyében.)** Mohácson hetenkint kétszer megjelenő hetilapot indított meg *Perlesz* Lajos. Az új lap címe »Baranya« s hetenkint vasárnap és szerdán jelenik meg. Az első szám karácsonyra jelent meg s igen változatos tartalommal bír.

— **(Táncestély tüzoltók javára.)** A szigetvári önkéntes tüzoltó egyesület javára január hó 15-én a »Korona vendéglő« nagytermében zártközű Tánc-estélyt rendeznek. A rendezőség elnöke: hegyesi Hegyessy János főszolgabíró és főrendező: Svastics Nándor szolgabíró. Rendezők: Balogh József, ellenőr, Berkes Mór dr. Farkas Gyula Fuchs Zsigmond Kainer Adolf, Kopecky Antal, Kriszt Béla dr. Krizsán Ferenc ellenőr, Mandeville Frigyes, Nagy Ernő, Nicsovics Vazul pénztárnok, Ocsodál János, Raksányi Árpád dr. Szabó István dr. Vargha Sándor. Belépti díj: személyenkint 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók Kozáry Ede könyvkereskedésében. Kezdeté este 1/2 9 órakor. Felülfizetések a nemes cél iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak.

— **(Betörés.)** *Matalkovits* István, bányatelepi lakos, kint lakik az »Istenáldás« völgyben, a hol korcsmája van. Az éjjel valami vakmerő betörő vizitelt nála, a kinek ottjártát 135 forintja bányája most. Ma reggel, mikor a házbeliék felebredtek, csodálkozva látták, hogy az éjszaka a tetőnek valami baja esett. A cserepek egy kis részen le voltak szakgatva s mikor felmentek a padlásra, látták, hogy ott a padlás is fel van szakítva s onnan le lehet jutni a pincelakásba. Ekkor már rosszat sejtett a gazda, mert a pincelakásban egy ládában rongyokba takarva volt eltéve 135 forintja. Sietett megnézni, de bizony hült helyét találta, a pénz nem volt sehol. A furtangos betörő, a ki a viszonyokkal ismerős lehetett, tudta, hogy hol a pénz és a tetőn keresztül lopta azt el. A rendőrség a legerélyesebben nyomozza a betörőt.

— **(A kath. legényegylet)** vasárnap műkedvelői előadásáról már tegnapilapunkban megemlékeztünk. A szép számú közönség egy kellemes est emlékével távozott az egylet helyiségéből. Ez előadás arról szolgáltatott ismét bizonyosságot, hogy a kath. legényegylet

nem téveszti szem elől nemes feladatát. Teljes elismerést érdemel, úgy az ifjuság szorgalma a szerepek betanulásában, mint az egész rendezés. Igen ügyesen volt összeállítva az előkép, melyben az összes szereplők megjelentek a betlehemi jászolnál. De nem is maradt el a jól kiérdemelt taps érte. Igazán élvezet volt nézni, mily öröm és meglegedés kifejezése sugárzott le az összes jelenvöltek arcáról. Ott láttuk *Troll* Ferenc káptalani helynököt, Dr. *Lechner* János kanonokot, *Wajdits* papneveldei spirituálist, *Kleber* Jánost az egylet világi elnökét, *Ganter* Ferencet, *Csukás* Zoltánt stb. Felülfizettek: *Bézl* Gusztáv Siklósról 50 kr., *Ganter* Ferenc 30 kr., *Szabó* János 50 kr., *Virágh* Ferenc 40 kr., *Troll* Ferenc 60 kr., dr. *Lechner* János 4 frt 60 kr., N. N. 10 kr., N. N. 1 frt., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr. Adományaikért legforróbb köszönetet mond ez uton az egyleti ifjuság.

— **(A Petőfi-társaság)** Budapesten karácsony előtt tartotta tagválasztó ülését. Két új tagot választottak az elsőrangú szépirodalmi társaságunkba, *Ferenc* Zoltánt és pécsi földinket *Kenedi* Géza dr.-t, a »Pesti Hirlap« szerkesztőjét.

— **(Kifosztott pince.)** Értény községben *Stegli* Ferenc molárnak az ugynevezett »Kis malom«-nál levő pincéjét a napokban kifosztották. A tető felszakítása után hatoltak be a pincébe és onnan elvittek mindent, a mi elvihetőt csak találtak. Nagymennyiségű élelmiszer volt a pincében, a mit a betörők mind összepakoltak s még csak kóstolni valót se hagytak hátra belőle. A karos feljelentette az esetet a csendőrségnek s most folyik a nyomozás a pince kifosztóinak kézrekerítése végett.

— **(Ha okra került lohotók.)** Beremenden *Skolnik* Jónak elhajtották egy pár, 300 forintot érő lovat. A lókotók Villányban kocsit es lószerszámot loptak a lovakhoz s aztán túl is adtak rajta. Derék csendőrségünk azonban csakhamar elfogta őket *Sztojka* Imre és *Kovács* Márton, göllei születésű koborcigányok személyében s be is kísérte a sásdi járásbíró ságtörőbe, a hol most várják megerdemelt büntetésüket.

— **(Jó szomszédok.)** Az alsó-puturlautca 15. számú házban tegnap délután — a karácsony másnapjának nagyobb dicsőségére — nagy verekedés volt. *Raplovits* József, az egyik lakó, végre is a rendőrségre ment s ott epanaszolta, hogy egy ugyancsak ott lakó kardos menyecske megverte. A jó szomszédok közt aztán egy rendőr állította helyre a békét, a mi azonban, hogy állandó lesz-e, az nagyon kétséges.

— **(Megvert vőlegény.)** Tegnap este véres verekedés volt az Eötvös-utcában. Ez utca 13. szám alatti házában szolgál cselédként *Horváth* Róza nevű leányzó, a ki már vagy két év óta vőlegényének nevezi *Szöke* Jánost, ki jelenleg a ferencrendházban szolgál, mint kocsis. *Szöke* János nagyon féltékeny a leányra, mert ő kelme már nem mai gyerek s viszont a leány még elég fiatal arra, hogy legalább is gyanút keltsen, hogy a szíve a vőlegényjelöltön kívül talán másokhoz is vonzódik. E féltékenységtől üldözötve, tegnap este elment *Szöke* János a leányhoz, a ki mivel nem talált otthon, elkeseredésében bevert a házon egy pár ablakot. Eközben arra ment két legény, a kiktől a legjobban féltette eddig is a leányt. Most, hogy látta őket, rájuk támadt; de azok se voltak restek és a kezükben lévő botokkal elkezdtek agyba-löbe

verni. A mi sikerült is, úgy annyira, hogy a megvert embert be kellett szállítani a városi kórházba. A verekedő legények ellen megindította a rendőrség a vizsgálatot.

Órák ezüst-arany tárgyak é ékszer javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

Előfizetésre való felhívás.

Teljes huszonöt esztendőn keresztül küzdött lapunk a függetlenségi eszme szolgálatában, s ebben a küzdelemben kitartásra buzdított nemcsak a közönségnek folyton gyarapodó támogatása, a mely lehetővé tette, hogy lapunk szerény igényekkel indult hetilapból a modern kor kívánalmainak megfelelő napilappá küzdje fel magát, hanem lelkesített az a törhetlen meggyőződésünk is, hogy *a függetlenségi eszmének előbb-utóbb diadalmaskodnia kell*, mert élő eszmét örökre eltemetni nem lehet.

Szerény körben, de annál odaadóbb buzgalommal működünk tehát közre, hogy a függetlenségi eszmét a pillanatnyi haszon után kapkodó anyagi nemzedék végkép ki ne irthassa a nemzet szívéből, hanem mint szent oltártűzet ápolja, hogy adandó alkalommal ebből merithessen erőt, kitartást, lelkesedést az eszme megtévesztésére.

S ez az alkalom immár a küszöbön áll. Évszázados lenyűgözője szabadságunknak meghasonlott önmagával, a régi központosított Ausztria a teljes széthomlás útjára lépett, alkotmány, a mely 1867-ben ürügyül szolgált állami függetlenségünk feláldozására, felmondta a szolgálatot s ez lehetetlenné tette az alkot-

mányos formákba bujtatott összbirodalmi kormányzat folytatását.

A harminc éven át megszokott szolgálalkúság tehet és tenni fog is még kétségbeesett kísérleteket az alapjaiban megrendült közönséges kiegyezés fenntartására, de a perszonal unión alapuló állami függetlenségünk érvényesülésének tartós siker reményével utját többé nem állhatja.

Ebben a küzdelmes átmeneti időszakban, a mikor a függetlenségi eszme hívei, a tényleges hatalmát féltő uralkodó párttal meg fogják vivni élet-halál harcukat, *fokozott mértékben lesz szükség a független sajtó éberségére*, hogy a nemzet félrevezetésére kiesztelt kormányparti fogásokat leleplezze, a hamis jelszavak üres voltát feltárja s a mesterségesen elaltatott nemzeti közvéleményt mély almból felrázza, hogy ez hatalmas tiltakozó szavát felemelje minden olyan nemzetrontó kísérlet ellen, a melylyel a viszonyok alakulásából természetesen kifejlődő állami függetlenségünket újra elaludni akarnák.

Ezt a feladatot egész odaadással fogjuk teljesíteni s hogy ebbeli működésünknek óhajtott fogantatja is legyen, kérjük olvasó közönségünket, hogy tőlünk eddig tapasztalt támogatását ezentul se vonja meg, sőt *lapunkat s ezzel a benne hirdetett függetlenségi eszmét újabb körökbe is terjeszteni sziveskedjék*.

Lapunk az országos politikán kívül — mint eddig — továbbra is behatóan fogja tárgyalni a városi és megyei helyi ügyeket s törekedni öszinte igazmondással és önzetlenül előmozdítani városunk és megyénk igaz érdekeit.

Az ország és a külföld nevezetesebb eseményeiről, az országgyűlés tárgyalásairól *távíratí tudósításokat* hozunk és ezekkel megelőzük a fővárosi újságok közléseit; valamint

kiváló gondot fordítunk *hirrovatunknak* minél élénkebbé való tételére is. Közöljük ezenkívül hetenkint, még pedig már a csütörtökön este megjelenő számunkban, a pécsi kir. ítélőtáblánál azon a héten elintézés alá került ügyek jegyzékét az elintézés módjával, nemkülönben a következő héten leendő elintézés végett bejelentett ügyeket, ami nemcsak az ügyvédekre, de minden ügyes-bajos félre nézve is aktuális fontossággal bír, a kinek bármily jogügye a kir. táblához kerül.

Tárcarovatunkban s a jövőre is könyvalakban közlendő regényekkel bőven fogunk gondoskodni mulattató olvasmányról is, szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a modern igényeknek megfelelő napilaphoz fűzött vára-kozását.

Lapunk előfizetési ára, mely az összes lapok között a legjutányosabb, marad a régi, vagyis

egész évre	10 frt.
félévre	5 frt.
negyedévre	2 frt 50 kr.
egy hónapra	— » 85 kr.

Kevésbé módos olvasóink számára folytatni fogjuk a vasárnaponként megjelenő **heti kiadásunkat** is, a melynek előfizetési ára

egész évre	3 frt.
félévre	1 frt 50 kr.
negyedévre	— » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „**Pécsi Figyelő**” kiadóhivatalához (Pécs, Maria-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

Hazafias tisztelettel
„PÉCSI FIGYELŐ”
 szerkesztősége és kiadóhivatala.

hölgy, aki vele a szakaszba ült és akinek nagyon megtetszett a szép, fiatal leány.

— Igen, madame — felelte Madge. De ott csak néhány percig maradok, mert onnan tovább utazom.

Az időses hölgyet nagyon meghatotta a fiatal gyermeklányának látszó Madge hangjának a fájdalmas csengése.

— Bocsánatot kérek, hogy érdeklődöm ön iránt — mondta a Madgeval szemben ülő hölgy komolyan — de engem az ön arca nagyon emlékeztet az egyik iskolatársnómra. Csodálatos módon hasonlít hozzá. Mind a ketten a madame Christine lánynevelő intézetébe jártunk. Talán hallott is már valamit erről a híres, régi intézetről, mely Angliában nagy nevezetességre tett szert.

Csodálkozott, hogy a fiatal leányka fülíg elpirult, mikor ezt fölemlítette neki.

— Egy dussgazdag földbirtokoshoz ment feleségül, folytatta az időses hölgy elgondolkozva — de nem sokáig élt, pedig boldog volt nagyon. Egy esztendővel a házasságuk után meghalt Stanton Brenda.

Az a körülmény sem kerülte el a hölgy figyelmét, hogy Madge, mikor a Stanton nevet hallotta, erősen össze-rezzent. Ezért így kiáltott föl:

— Talán ismeri a Stanton-családot? Dalevilleben van a birtokuk, Anglia déli részén. Ha nem csalódom, úgy hallottam, hogy a vonatvezetőnek azt mondta, miszerint Dalevillebe megy. Hallottam, hogy Stantonék most odahaza vannak. Az öreg Stanton beteges ember és e miatt nagyon visszavonult életet folytat. Van neki egy lánya is, Léna.

Büszke, szenvedélyes szívének utolsó reménye is ingadozott. Gyorsan fölemelkedett a gyepágyról és büszkén kiegyenesedve sietett a szalonon keresztül a terraszra. A szivverése csaknem megállt, mikor meglátta Duncant, aki az egyik oszlophoz támaszkodva szivarozott. De az arcáról nem lehetett leolvasni, hogy csókkal fogja-e üdvözölni őt.

Habozva lépett előre. A nyugtalanság és a vágy siettette lépteit, hogy megtudja a sorsát. Az arca mélyen elpirult, majd ismét elsápadt és könyörgő, fájdalmas mosollyal nézett föl rá.

— Duncan! — kiáltotta a karjait kitérve. Itt vagyok.

Művészet, irodalom.

○ **A dolovai nábob leánya.** Telt páholysorok, még teltebb földszint mellett került színre tegnap este Hercegh Ferenc színműve, melynek minden egyes alakja egy-egy külön típus, oly szép és összevágó előadásban s ügyes rendezés mellett, aminőben régen nem volt részünk. A közönség érdeklődését fokozta, hogy egy üde, szép kezdő művész mutatta be magát először a világot jelentő deszkákon. *Szabó Erzsike* kisasszony, az üszöghi uradalom tisztartójának a leánya volt ez, aki Somogyinak tegnap telt házat, magának pedig feledhetetlen emléket szerzett. Szentirmay huszárcapitány neje szerepében mutatkozott be s pompásan festett már első belépése alkalmával, mint jukker-asszony, teljesen otthonosan mozgott, értelmesen szavalt. Kedvesége felvonásról-felvonásra fokozódott s valóban megérdemelte azt a három szép virágkosarat, amelyet első megjelenése alkalmával a zenekarból fölnyújtottak tisztelői és azt a sok-sok tapsot, melylyel az előadás további folyamán elhalmozták. Ilyen kedvező auspiciummal ritka művész kezd meg pályafutást; ez azonban koránt se tegye a kisasszonyt elbizakodottá, mert kritikusabb közönség elé is kerülhet, akit csak úgy hódíthat meg, ha még sokat tanul, ami minden esetre nem vész kárba, mert megvan nála az alap: a tehetség és a Múza ihlető csókja. Kitűnő alakítást nyújtott *Angyal Ilka*, Vilma szerepében, *Bihari* önmagát multa felül, olyan pompás

Tarján Gidát produkált, érzelmesen s értelmesen beszélt, amit az egyszer örömmel könyvelünk el javára. *Erdélyi* igazán rokonszenves alakításban nyújtotta Bilitzky kadét szerepét, ha a darab szerzője látja tegnapi alakítását, hát szívből meggratulálja. Ilyennek képzelhette a szerző is a maga jószívű kadétját, bohém lélekkel, gyermeketeg kedélylyel. Alakítása igazán élethű volt. *Csiky* a tőle megszokott biztonsággal játszotta meg a huszárcapitány szerepét, habár szerepének temperamentumát nem egészen találta el. Ha még dicsérettel emeljük ki *Andorffynét*, aki kitűnő társalgónak bizonyította magát, úgy beszámoltunk az előadásról, melyről az egész közönség a kielégített várakozás érzetével távozott haza. (**)

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ

jövő heti műsora:

Szerdán, december 29-én *»Madarász«*, operette.

Csütörtökön, december 30-án *»Uriel Acosta«*.

Pénteken, december 31-én *»Notre damei toronyőr«*.

Szombaton, január 1-én délután *»Peleskei nótárius«* bohózat, este *»Gyimesi vadvirág«* népszimű.

Vasárnap, január 2-án délután *»Cigánybáró«* este *»Az ördög mátkája«*.

○ A „**Hoffmann meséi**“ című darab előadása a közbejött akadályok miatt halasztást szenved, azonban a *Coulisset ur* vígjátékból és a *Kukta kisasszony* énekes bohózatból nagyban folynak a próbák, a festő-

teremben pedig a *Tékozló* című énekes látványosság előkészületeivel foglalatostkodnak szorgalmasan, úgy, hogy e három darab színrehozatala már legközelebbre várható.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ **Zárt ajtó megett.** *Simonovits* Kornél bünperében ma is egész nap folyt — zárt ajtó megett — a végtárgyalás. Lapunk zártakor került a sor az utolsó tanu kihallgatására s még a vád- és védbeszéd is hátralévén, ítélet csak holnapra várható.

Közgazdaság.

□ **Állatorvosi szaktanfolyamok.** A földmívelési miniszter a budapesti állatorvosi akadémián 1898. évi január 3—8-ig és január 10—16-ig terjedő állatorvosi szaktanfolyamokat rendez a védőoltások, kórboncolások, szemtükrészet és antiseptikus sebkezelés, járványtan és állategészségügyi rendészetből. Baranya, Somogy és Tolnavármegyéből ezekre a tanfolyamokra a következő állatorvosok vétettek fel és pedig az I-ső tanfolyamra: *Miksik* Ákos, pécsi ker. állami állatorvos, *Henk* Antal, dárdai tvhatósági állatorvos, *Balás* József lengyeltóti járási állatorvos,

HARMINCEGYEDIK FEJEZET.

Most vissza kell térnünk Madgehoz, akit hónapokkal előbb, az őszelő egyik napján az erdőn keresztül vezető uton hagyunk el, amikor a teli hold megvilágította sápadt arcát s a lovas ember ijedten vágatott tovább.

A szegény kis Madge az éj sötétségében futott tova a férjétől, aki a szívében pedig még mindig az ő emléket ápolta. Ha ez a susogó szellő elbeszélhetné neki a valót, milyen másként volna minden.

— Senki sem szeretett oly igazán engem, mint a jó Georg bácsi — kiáltott föl fájdalmasan.

— De mért is vagyok én ily végtelenül boldogtalan? Sohasem vétkeztem, tehát mért bűnhődöm akkor ily igaztalanul. Oh! anyám, anyám — kiáltotta és a kék égre emelte szemét — ha te előre láttad volna az én szomorú sorsomat, amely most oly keményen sujt engem, magaddal vittél volna bizonyára a te hideg sírodba. Azt hiszem, megőrülök — tette hozzá kis idő múlva. Nem bírom már tovább a szenvedést. Mért is közeledett hozzám Duncan? Miért szerettem én őt oly örülten, mikor e miatt az egész életem a kétségbeesések láncolata lesz, mivel elváltan kell élnem tőle? Még nem sejtettem,

mi a gond és a szenvedés, amíg meg nem pillantottam őt azon a szép reggelen. Hát úgy teljenek el napjaim, hogy őt többé sohasem láthassam? Hát a virágok azért nyiljanak, a nap azért ragyogjon, az évek azért jőjenek és teljenek, hogy én sohasem lehessenek az övé? Ez a gondolat elviselhetetlen.

Ha csak a szegény jó Georg bácsiját viszont láthatta volna, letérdelne előtte, ő pedig jóságosan a fejére tenné a kezét, s akkor elmondaná neki, hogy mennyit szenvedett és hogy a sok szenvedések előbb-utóbb a sirba fogják vinni.

Vágyódott már utána, hogy valaki szeresse és gyöngéd szavakkal illesse. Hallani vélte a jó Georg bácsi szavát, amint, miután a szomorú történetét megismerte, így szól hozzá:

— Jer a karjaimba kincsecském, én szegény, kis Madgem! Amíg a te öreg Georg bácsid él, ne hiányozzon tőled az, aki szeret. Az isten áldjon meg szivecském.

Ez a vágyakozás teljes erővel támadt föl a szívében. Ugy elkendőzné magát, hogy senkisé ismerné föl, csak lássa még egyszer a jó Georg bácsit. Hogy mi lesz belőle azután, azzal nem törődött.

Hosszas, fáradalmas vándorlás után elért egy vasuti állomáshoz. Ott azonban csak Londonig válthatott jegyet, mert Daleville, ez a csendes kis falucska ismeretlen volt a pénztárnok előtt. Tehát Londonban kellett megváltania a további utazásra jogosító jegyet Dalevilleig.

Igy a dübörgő vonat ismét visszavitte Madget oda, ahol az első szenvedései érték. Nem is törődött a hosszas és fáradságos utazással.

— Szintén Londonba utazik? kérdezte egy idős

vos és *Csepke* Gábor, szegvárdi tvhatósági állatorvos; a II-ik tanfolyamra: *Trombitás* Ignác, kaposvári ker. állami állatorvos, *Németh* Vilmos, pécsi tvhatósági állatorvos, *Békési* Ármán, mohácsi tvhatósági állatorvos, *Krissán* Ferenc, szigetvári járási állatorvos és *Bruckmann* János, bonyhádi tvhatósági állatorvos. A tanfolyamokra felvett tvhatósági, városi és járási állatorvosok a kormánytól fejenként 30 frt segélyben részesülnek.

□ **Uj szerkezetű villamos vasutak.**
A pétervári műszaki társulat egyik utóbbi ülésén egy Romanow nevű mérnök fölolvasást tartott, mely alkalommal az általa feltalált új függő villamos vasutat ismertette. A vasut a helyi talajviszonyokhoz képest 10—21 orosz lábnyi magasan halad a föld felett. A kocsik hordfákon mozognak, amelyek konzolokra és ezek ismét oszlopokra vannak erősítve. Vonat-összeütközések e rendszerrel nem fordulnak elő, mert az egyik irányban haladó vonat az egyik, a másik irányban haladók pedig a másik oldalon mennek. A menetsebesség óránként 200 versznyi is lehet. Romanow vasutja három különböző célra rendezhető be: 1. Apró póstai küldemények és terhek szállítására. 2. Közepes sulyu és közepes terjedelmű vízi áruk szállítására. 3. Terjedelmes és sulyos áruk szállítására. Az első forma szerint berendezett függő vasut olcsóságánál és kényelmességénél fogva az említett célra szolgál valamennyi többi rendszert helyettesíti. Ilyen két vágányu vaspálya versztenként 18—20 ezer rubelbe kerül. Öt kocsi üzembeliségei óránként 50 verszt gyorsaságnál egy villamos lámpa egy órai égésének költségeivel egyenlők, vagyis 20—25 krajcárt tesznek ki. Hosszabb vonal építése esetén a versztenként számított költségek jelentékenyen növekednek, minthogy jóval erősebb áramot kell alkalmazni. Az építés költségei is megkétszereződnek és versztenként 30 ezer rubelre rugnak. A második forma szerint épített vasutak szén, kövek, gabona és hasonló áruk szállítására használhatók; ennek sebessége igen magas fokra emelhető. Különösen fontos azonban e vasutak harmadik típusa. E kocsik sulya a teherrel együtt 500 pudra van számítva és a menetsebessége óránként 200 verszt. A személykocsik 20 személyt fogadhatnak be és a menet különös gyorsaságára való tekintettel, hogy az ideges és könnyen szédülő utasok veszélynek ne legyenek kitéve, az ablakok a kocsi tetején vannak. Ilyen vasut fő állomásának építése 1.125.000 rubelbe, vagyis 1.800.000 forintba kerül. A vasut pályájának készitési költségei is óriási összegre rugnak, minthogy versztenként 100.000 rubelt vagyis 110.000 forintot számítanak.

Országgyűlés.

— **A képviselőház esti ülése december 27-én.** (A »Pécsi Figyelő« expressz tudósítása.) Élénk nyüzsgés-mozgás volt már 4 órakor a folyosókon. Erre a szokatlan ülésre még azok is eljöttek, akik máskor vajmi ritkán láthatók. Nem egy képviselő ismeretlen arca tűnt fel mindkét oldalon. A karzat is zsúfolva volt. Eltűnt a hagyományos üresség, mely minden nappali ülés elején egyformán megszokott. Ma a karzat hamarabb megtelt, mint a tanácskozó terem. Volt annyi gavallér-

ság a függetlenségi párt intéző bizottságában, hogy első szónoknak egy kellemes arcú, nyulánk, szőke szónokot küldött a csatasorba: *Thaly* Ferencet, akit pártja élénk helyesléssel hallgatott, koronként pedig zajosan megéljenzett.

A centrum, a képviselők nagy része szürke félhomályba borult. A gyorsírók asztalán hosszú fehér gyertyák meredtek, meggyújtatlanul. S az elnöki pódiumon *Berzeviczy* Albert ült márványhideg kesernyés arccal.

Thaly Ferenc kijelenti, hogy a Kossuth határozati javaslatát fogadja el. (Zaj a jobboldalon. Halljuk, halljuk! a szélsőbalon. Ingerült kiáltások: Addig ne beszélj, míg nem hallgatnak!) A függetlenségi párt első sorban politikai szükségességnek tekinti az önálló vámterületet. (Zajos felkiáltások a szélsőbalon: Csönd odaát! Függesszék föl az ülést!) Ha a függetlenségi párt eddig nem vette volna programjába az önálló vámterületet, most kellene azt tennie. (Folytonos beszélgetés a kormánypárton. Zajos közbekiáltások a szélsőbalon: Ugy látszik, ebéd után vannak odaát. Disznóság, hogy nem hallgatják a szónokot.)

Elnök: Csöndet kérek! Minden oldalon igen nagy az izgatottság.

Thaly Ferenc: Azzal jött a képviselőházba, hogy itt pártküzdelmet fog találni, de egyszersmind azzal az ifjai illúzióval, hogy ha a haza függetlenségét és önállóságát ki lehet vinni, nem lesznek itt pártok. (Zajos tetszés és éljenzés a szélsőbalon.) Illúzióit most csalódás váltja föl. Mit akar a kormány? Mondja meg nyíltan: rendeletekkel akar kormányozni. Az ő pártja hazafisága fölött nem kell itélni, mert itélt fölötté a történelem. Pártolja Kossuth határozati javaslatát. (Taps a szélsőbalon.)

Lakatos Miklos, az öreg 48-as a tegnapi népgyűléssel kezdte beszédét. Nagy volt az öröm Izraelben — ugymond — mert sikerült a kormánynak a tegnapi polgárgyűlést megakadályozni. (Derűtség jobbról.) Nem tudja, a kormány akaratából történt-e, vagy a rendőrség saját szakállára járt el, de a rendőrség összejártszott a szociálistákkal. A szolga nem akarta beengedni a szociálistákat, de Boda rendőrkapitány azt mondta, hogy itt ő parancsol és kieroszakolta, hogy a szociálisták bemehessenek. A kormánynak azonban nincs oka örvendezni, mert a szociálisták határozati javaslata a függetlenségi párt álláspontján áll, az önálló vámterületet fogadja el. Az, hogy a javaslat végén az ő pártját rágalmazták (Derűtség jobbról), azzal ez a párt nem törődött. Azt mondják a szociálisták, hogy az ő pártja paktál a kormánnyal. Hát mutassák meg, melyik az a képviselő közülök, akit a kormány választott meg? Azzal se törődik, hogy a szociálisták bevették a pártkör ablakát s az ő feje mellett repült el a szociálisták köve. (Derűtség jobbról.)

Polczner Jenő: Repült amellett ágyugolyó is!

Lakatos: Ugy van! Különb dolgokat is láttam én. Áttér ezután a javaslatra. A király nevével ne játszanak, az megesküdt az alkotmányra. Hunyadi László lefejeztetéséért meglakolt V. László, ki az oltár előtt tett esküjét megszegte. Ulászló elvesztette Várnánál a fejét, mert megszegte esküjét. (Mozgás a jobboldalon.) *Lakatos* ezután elkeseredetten ment neki a nagy Mammonnak, a közös hadseregnek, mely csak zsoldért szolgál. (Berzeviczy rácsöngetett: A képviselő urat ezért rendreutasítottam. A szélsőbal zajongva tiltakozott, *Lakatos* pedig nyakát megszegve mondá: — Elismerem, hogy a kifejezés nem parlamentáris, de — igaz. Zajos derűtség a szélsőbalon.) Majd az osztrákok ellen fordult haragosan és elnevezte őket piócáknak. (Az elnök hevesen csöngetett, a szélsőbal azonban nem engedte szóhoz jutni, förgeteges éljenzésbe tört ki, mely percekig tartott. Az elnök beszélni akart, de senki se hallotta szavát. Éljenzés és helyeslés nyomta el egyik oldalról, halljuk az elnököt a másik oldalról. Indulatosan rázta a csengőt *Berzeviczy*, de hiába. Az éljenzés csak foko-

zódott a szélsőbalon, a képviselők berohantak. Egy pillanatra úgy tetszett, hogy mindjárt készül itt valami bécsi mintára. *Kubik* Béla a padot verte, *Hentaller* és mások indulatos szavakat kiáltottak az elnök felé, aki még mindig hiába csengetett. Végre szóhoz jutott: — Egyszer már a képviselő urat rendreutasítottam. Ha másodszor is kénytelen volnék erre, meg kellene vonnom a szót. Ujra kitört erre a zaj. Miért? Mi jogon? Visszaélés. Hol a házszabály? Éljen *Lakatos*! Nagysokára ismét elállt a vihar és az öreg *Lakatos* Berzsényinek »A magyarokhoz« című odáját dörgő hangon elszavalván, így végezte: Magyarországnak nem volt még oly nagy ostora, szabadítson meg tőle a magyarok istene. (Viharos éljenzés a szélsőbalon.)

Lakatos beszédje után az ellenzék öt pere szünetet kért, de *Berzeviczy* igen szelid és nyájas hangon kérte: — Ne most kérem, majd inkább a következő szónok után. — De hiszen akkor már nyolc óra lesz! ellenkeztek balról.

Mindazonáltal az elnök kívánsága teljesedett és föllállt *Illyés* Bálint, aki rámutatott arra, hogy a kormány ismét erőszakhoz nyúl, midőn vérrel szerzett jogainkat el akarja vesztegetni. De téved, ha azt hiszi, hogy az sikerülni fog. A függetlenségi párt megvédi jogait minden erőszak és minden hatalom ellen. (Zajos helyeslés a szélsőbalon.)

Elnök az ülést öt percre felfüggeszti. A szünet után *Tóth* János következett, aki különösen *Tisza* Kálmán közjogi ellenzéki korábban mondott beszédeiből olvasott fel részleteket, midőn az önálló vámterületet mindenek felett valónak jelentette ki. A szélsőbal epés közbeszólásokkal kísérte a fölolvasást. Azután *Enyedi* Lukácsnak szélsőbali beszédeiből olvasott föl részleteket nagy hahota között. A korrupció — ugymond akkor *Enyedy* — mind jobban pusztít, az elvtelenség, a hivatalvadászat soha nem ismert mérveket ölt. (Viharos kacagás a szélsőbalon. A jobboldalon is sokan nevetnek.)

Hentaller: Jól kivágtad *Lukács*.

Tóth János (olvassa): Van egy titkos, óriási veszély, mely mint a szű ledönti a fát, úgy dönti végveszélybe az országot: ez a 67-es kormányzati rendszer. (Viharos kacagás.)

Tóth János: Beszédét így végezte *Enyedy*: De a győzelem a miénk lesz (már t. i. a függetlenségi párté. Derűtség), mert a mi táborunkban van az igazi Magyarország, a jövő Magyarország. (Nagy derűtség.)

Szalay Károly: Kiszökött Magyarországból. (Zajos derűtség.)

Tóth János: De áttérek *Pulszky* Ágost ellenzéki korabeli beszédjére (Viharos ah! ah! halljuk! halljuk!) és iparkodom saját szavaimmal önmagát lecáfolni. (Nagy derűtség. *Pulszky* az előadói székből lángvörös arccal várja a fölolvasást s mialatt *Tóth* János az ellenzék hahotája között citálja *Pulszky* az önálló vámterület mellett elmondott beszédjét, *Pulszky* ingerülten csóválja fejét.)

Lepsényi: De szeretné most, ha nem mondta volna ezeket.

Justh Gyula: A stilus ugyanaz, de minden egyéb más. (Nagy derűtség.)

Tóth János ezután azzal fejezte be beszédjét, hogy Kossuth javaslatát pártolja. (Megmegújuló éljenzés.)

Az ülés $\frac{1}{8}$ órakor végződött.

A képviselőház ülése december 28-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A mai ülés bevezetésekép *Szilágyi* Dezső elnök előterjesztette a Háznak, hogy újévkor a királynak az országgyűlés üdvkivánatait kifejezze, amit a Ház egyhangu lelkesedéssel fogadott.

Az ülés első szónoka *Endrey* Gyula volt, a ki szerint dardavető *Bánffy* meg akarja az alkotmány bástyáját dönteni, hogy bevihesse oda a trójai falovat. Tamadja *Apponyi*t, a ki most a kormányhoz csatlakozik, noha

mindig a kiegyezés fejlesztését hirdette. Közgazdasági függésünk megszüntetése mellett volt 1892-ben is. Hiába igyekeznek Bánffy a kiegyezés régi módon való kieroszakolásán, azért nem tudja feltartóztatni Ausztria bomlását. A szónok részletes statisztikával támogatja az önálló vámterület szükségességét.

Polónyi Géza nagy és hatásos beszédet tartott ezután. Tisza átka ránehezedik Deák Ferenc koporsójára, mert a kiegyezésből folyik most az önálló vámterület felállítására. A kormányt ki akarja átkozni a függetlenségiért, mert ők védelmezik most a kiegyezési törvényt, mely amazokat harminc éven át táplálta, melynek grófi és bárói címeket köszönhetnek. Bánffy október 17-én kijelentette, hogy az önálló intézkedésekhez szükséges előkészületeket megteszik. Hát a szőnyegen levő javaslat-hoz miféle előkészületeket tettek? Lehetett-e Bánffy kijelentését úgy értelmezni, hogy január elsejével nem szüntetik meg a konzulátusok közösségét, nem állítják fel a vámsorompókat — hanem újabb provizoriumot akarnak?! Bánffy tehát megszegte a szavát. Nagy hatással polemizál továbbá beszédében Apponyival, hogy közjogi vámterület nem létezik; önálló vámterület csak vámsorompókkal és vámszedéssel képzelhető. A függetlenségi párt egyesülten küzd az önálló vámterületért s felajánlják az országnak az önállóságot, tehát ne vádolják őket, ha elvakítva, azzal élni nem akarnak. Csatlakozik Kossuth Ferenc indítványához.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső báró miniszterelnök az este Bécsbe utazott. Holnap jön vissza s ekkorra várják a politikai helyzetben.

— **A Breuer-Weisz ügy a Curián.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Breuer c. Weisz ügyben dr. Jobst László védőügyvéd által benyújtott semmisségi panaszt a curia mai ülésében elvetette.

Nyilt-tér.*)

Nyilvános köszönet.

Nem mulaszthatom el, hogy a f. hó 17-én házamban ismeretlen okból támadt tüzeset alkalmából, mely anyagilag nagyon megkárosított, az I. magy. ált. bizt. társulatnak ez uton is elismerésemet és hálás köszönetemet nyilvánítsam a biztosítási összeg pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatásáért. Különösen pedig fogadják forró köszönetem nyilvánítását azon t. jóakaró barátaim és kik szerencsétlenségemben a katasztrófa színhelyén, nagy önfeláldozásukkal vagyonomat a nagyobb kártól megmenteni segítettek.

Pécs, 1897. dec. 24.

Graumann János.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

The Continental
Bodega Company.
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona s. a. t.
- Legjobb

bevásárlási forrása
Raktár:

Poharankinti kimérés
Nick A. K. urnál.

Raktár:

Berecz Károly, Reeh
Vilmos özv., Póth
Gábor, Benczenleiten-
ner Sándor uraknál.

Olcsó birtok.

Eladó **Kis-Tótfalu** község határában levő (siklósi járás)

2 polg. kültelek

a hozzá tartozó **erdő** és **legelő** illetőséggel, jó karban, valamint ugyanitt levő

kisházás birtok,

a **32. sz. ház** és szintén az ehhez tartozó **erdő** és **legelő** illetőséggel együtt; a község határában foglaltatott **50 kapa szőlő** is.

Bővebb értesítést nyerhetni alulírott tulajdonosnál.

Kis-Tótfalu, 1897. december 24-én.

Tapazdi János,
birtokos.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

Nagy m. kir. szabad. OSZTÁLYSORSJÁTÉK.

Jegyzéke azon 43.000 nyereménynek, mely a még hátralévő 4 huzásnál okvetlenül ki fog sorsoltatni.

A főnyeremény a hivatalos játékterv 9. §. szerint

1,000.000 Koronát
(EGY MILLIÓ)

juttat a szerencsés nyerőnek.

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények.	Korona.	Korona.
1 jutalék	600000	600000
1 nyeremény	400000	400000
1 „	200000	200000
2 „ á	100000	200000
1 „	90000	90000
1 „	80000	80000
1 „	60000	60000
1 „	40000	40000
5 „	30000	150000
6 „	20000	120000
3 „	15000	45000
29 „	10000	290000
65 „	5000	325000
424 „	2000	848000
750 „	1000	750000
1210 „	500	605000
31700 „	200	6,340000
3900 „	170	663000
4900 „	130	637000
43000 nyer. és 1 jutalék	12,443000	12,443000

korona összegben.

A magy. kir. szabad. osztálysorsjáték 3-ik huzása

1898. január 4-én és 5-én

fog megtörténni és rövid idő alatt a nagy nyeremények is a következő huzások alkalmával elődöntésre kerülnek.

A még következő 4 osztályban 43.000 nyeremény lesz 93.000 sorjegy közül kisorsolva — melletti jegyzék szerint — és a legnagyobb nyeremény legkedvezőbb esetében

Egy millio korona,

a legkisebb pedig 130 koronát tesz ki.

A „vétel“ sorsjegy ára a III. osztályhoz:
egy egész sorsjegynél frt 32.—
» fél » » 16.—
» negyed » » 8.—
» nyolczad » » 4.—

A sorsjegyeket utánvétellel, vagy az összeg előleges beküldésével küldjük el. A huzások a fővárosi Vigadó épületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és vevőink a huzás után megkapják a sorsolási jegyzéket.

Megbízásokat kérjük lehetőleg azonnal, azonban mindenesetre legkésőbb

Január 4-ig beküldeni.

Török A, és társa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, Váci-körut 4.

Ujjonnan belépő előfizetők, akik legalább egy negyedévre előfizetnek, megkapják a „Pesti Hirlap“ 1898. évre szóló nagy képes naptárát.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Példányszám
52,000.

MEGJELENIK NAPONTA
20—32 oldal terjedelemben.

Mutatványszám
ingyen.

MUNKATÁRSÁK:

Dr. Kenedi Géza felelős-szerkesztő, ifj. Ábrányi Kornél, Baksics Gusztáv, Balogh Pál, Vázsonyi Vilmos, b. Jósika Kálmán, Tóth Béla, Murai Károly, Bede Jób, Gerő Ödön, Kóbor Tamás, Tömörkényi István, Kálnai László, Krúdy Gyula, D'Artagnan, Szabó Endre, Vértessy Arnold, Zempléni Árpád stb

Karácsonyi ajándékul a „Pesti Hirlap“ nagy képes Naptára.

Előfizetési díj:

Csak PESTI HIRLAP		PÁRISI DIVAT -tal együtt	
Egy évre	14.—	Egy évre	18.—
Fél évre	7.—	Fél évre	9.—
Negyedévre	3.50	Negyedévre	4.50

Minden hóban jegyzéknapló.

Kiadóhivatal: Budapest, V. ker., váci-körut 78. sz.

Báli, menyasszonyi öltözetek. Egyszerű öltözetek párisi ízléssel.
MUTATVÁNYSZÁM INGYEN.

PÁRISI DIVAT

Szerkeszti: Győry Ilona.

Megjelenik hetenkint egyszer.

Szines, élő modellek után készült fény-nyomatu képekkel, szabásrajzok, kézimunkák, illusztrált regények stb.

Takarékosság ízlés mellett.

Kimerítő magyarázat.

LEGSZEBB ÉS LEGOLCSÓBB MAGYAR DIVATLAP.

Előfizetési díj:

Csak PÁRISI DIVAT		PESTI HIRLAP -pal együtt	
Egész évre	8.—	Egész évre	18.—
Fél évre	4.—	Fél évre	9.—
Negyedévre	2.—	Negyed évre	4.50

Kiadóhivatal: Budapest, váci-körut 78. szám.

Mily elkerülhetlenül szükséges

a szőlők permetezése

az elmúlt évadban bizonyult be, midőn csakis a permetezett szőlők nem mentek tönkre. Ennek elérhetésére legjobbnak bizonyult

Mayfarth Ph. és társa

szabadalmazott

önműködő
Syphonia

szőlővessző

és

növénypermetezője

mely az oldatot szivattyuzás nélkül önműködően a növényekre permetezi.

Ezen permetezőkből már sok ezer van használatban és számos dicsérő bizonyítvány mutatja kitűnő voltát valamennyi egyéb rendszerrel szemben.

Ábra és leírás rendelkezésre áll

MAYFARTH PH. és társánál

mezőgazdasági gépgyárak, különlegességi gyár borsajtók és gyümölcs-értékesítési gépek részére

Bécs, II/1, Taborstrasse 76. sz.

Arjegyzekek és számos elismerő levél ingyen — Képviselek és ismételtadók kívánatosak

3713. szám.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetemény.

A pécsváradi kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bérdi Ferenc végrehajthatónak, Baán József és neje végrehajtást szenvedők elleni 40 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. jbiróság területén levő, Várkony község és határában fekvő, a várkonyi 226. sz. betétben Baán József és neje szül. Kocsidi Erzsébet nevében álló a I. 1—5. rensz. a. felvett urbéri birtokra 471 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi december hó 28. napján d. e. 10 órakor Várkony községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1897. évi szeptember hó 23. napján. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Schill

kir. jbiró.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

H-alaku aczél patkó-sarok.

folyton éles, a legjobb styriai aczélból, koronalepés lehetetlen, biztos járás által a lovat kiméli, használatban olcsóbb, mint a közönséges patkó-sarok. Árlapok ingyen és bérmentve, kapható KASZAB és BREUER Budapest, VI., Eötvös-utca 42. patkolóanyagok és csavarárugyár és minden jobb vaskereskedésben.

Pécsi kölcsönös segélyező-egylet.

(Pécs Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező egylet XXXIII. évtársulatának törzsrésztvényeire a mai nappal kezdetüket vették, s e czélból az aláírási iven az intézet helyiségeiben a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve) d. e. 9—12 óráig kitéve vannak.

Az ujonnan keletkező 1898. évi 33-ik évtársulat, épp úgy mint a korábbi harminczkét évtársulat: 6 évre terjed s így az egy-egy részletre megállapított 50 krnyi heti-betét 6 éven át fizetendő. A befizetések emez új évtársulatra 1898. évi január hó 2 án kezdődnek s a második év végéig, azaz: 1898. évi január hó 15-éig teljesíthetők, anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótléket, az egy heti mulasztásért fizetni kellene. A törzsrésztvények a hat évi ciklusra egyszerre is befizethetők, s ez esetben egy-egy törzsrésztvény után — a 6 évre megjáró 156 frt helyett — 138 forint fizetendő.

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrésztvény után 1 forint beíratási díj lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzet törzsrésztvények számára, az intézet rendes tagjai — résztvényesei lesznek, s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta nyeresemény, a jegyzett törzsrésztvények árnyában, teljes mértékben jut elosztásra.

A pécsi kölcsönös segélyező egylet

elfogad rendes takarékbetéteket is

(1 forinttól bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között, ha kisebb összegekről szólnak, kívánatra, felmondás nélkül, nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza,

s az ily takarékbetétek után rendszeren 4% kamatot fizet.

A betétek után kivetett 10% tőke kamatadót a betétek megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetése megkönnyítése és költségmentesítése valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése czéljából a pécsi kölcsönös segélyező egyletnek giró számlája van az osztrák-magyar banknál, és chek számlája a m. kir. póstatakarékpénztárnál, mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindennemü üzletkötésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor a legnagyobb készséggel szolgál, s ugyancsak nála, illetve az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az egyesület alapszabályai is, akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező egylet 1897. évi november hó 27-én tartott igazgatósági ülésből.

Kindl József,

vezérigazgató.

hajtással sem árulta el a szivében tomboló kétségbeesést. az arnyékban, mintha Dalrymple távozott. Még egy sőt. — A viszontlátásra kedves Lénám — kiállt a kőn fordult és távozott. Dalrymple mélyen meghajlotta magát, azután sar- donitsa saját magának. Duncan választotta. A következmenyektől ennek tulaj- nyugodtan. De ön tekintet nélkül a muliban lett igéretére, — Kérem, hogy válasszon közünk — felelte nek a hatását. szép volt, úgy hogy Dalrymple már is érezte a lényé- szemel villámokat szőrtak. De még így, haragjában is oly gyorsan és bevesen beszélt, az arca kipirult, a felőlem, csak a Duncan szerelme legyen az enyém. ha az egész világ rólam beszél is, vagy akarom gondol engem és azonnal nászutra kelünk. Mit bánom én aztán, hozzá és mindent elmondok neki. Feleségül fog venni tartalmát, hogy engem leplezzen, magam megyek el ráta. Ha megpróbálja vele közölni azon leveleknek a még nem ismeri a kétségbeesett nő megtörhetetlen aka- csösen ziháló keble gyorsan hullámzott föl s alá. Maga — Azt nem teszi! — kiállt Léná vadul és gör- hogy ő még az utolsó pillanatban is visszaléphet. — Nem is gondolja meg, hogy mily szigorú fogalmat vannak a jegyesének a becsületéről. Nem is jut eszébe, hogy nem engededek Duncan és az én frigyem elé akadályt gördíteni.

HARMINCZADIK FEJEZET.

Stanton Léná arca meg se rándult a Dalrymple kemény tekintete alatt. Nem volt remény számára. A vágy és bukás kifejezése ült az arcán, de azért még most is tovább akart küzdeni a végsőig, jobb ügyszó méltó elszántsággal.

Odatámaszkodott a nyurga pálma törzséhez és így felelt:

— Nyugodt lehet afelől, hogy sohasem lennék az ön felesége, Dalrymple Vincent. Ha nem lehetek Duncané, inkább mindig pártában maradok. De mégse! — kiáltott föl kétségbeesve — az isten több irgalommal és rész- vétel lesz irántam és nem ragadja ki Duncant ölelő karjaimból.

— Volt-e irgalommal akkor, mikor a szegény kis Madget eltávolította az utjából? — kérdezte Dalrymple keserű gunynyal. Az ön szerelme nagyon veszedelmes ösvényre tévedt. Nagyon veszélyes ám az ilyen szerelem.

Léná halk sikolytással hátratántorodott, mert a veszedelmes szerelem eszébe jutott újra.

Majd görcsösen felkacagott, de ez oly irtózatossá kacaj volt, hogy szinte megdermedt tőle még Dalrymple is.

Tudnia kellene már, hogy erős az elhatározásom,

Ajkai szényittek, de csak érthetetlen hangok töltöttek Dalrymple Vincent állott vele szemtől szemben. Halk sikoly tört ki az ajkán, s mikor megfordult, hang közvetlen közelében. — No az majd még elválik — mondta egy mely már Duncan felesége lesz és nem ártíthat többé nekem. centel, ha ugyan szembe mer szállni velem. En akkor mormogta félhangosan. Akkor dacolhatok Dalrymple Vin- — Holnap az enyém lesz, ami után vágyódom — szebb virágok közül és a ruhájára tűzte őket. diadalmaszkodott szerelmé. Letépett egy csomót a leg- delves leányak nem volt más gondolata, mint az, hogy Léná a bódító illatu rózsák felé hajolt. A szenve- Mindenféle vidám hangok törték elő. télikertbe is Vidám kacagásuk és hangos beszédjük behallatszott a Kivül a zöld pázsiton fiatal leánykák verődtek össze. lehessen. kertbe vonult vissza, hogy a gondolataival egyedül Duncan, hogy néhány vendéget fogadjon. Léná a téli- Az esküvő napján déltáj a vasuti állomásra ment sok egyebet. ték, az ajándékok egész sorozatát fölemhitték és még előkészületekről, a nyoszolyóknak névsorát is közöl- napoként közölték tudósításokat a menyegzőre való sem csodáltak inkább, mint Stanton Lénát. Az újságok Senkit sem szerettek jobban, mint Field Duncant, senkit A környék a küszöbön levő esküvővel volt tele. fog neki. helyezett s azt felelte, hogy ez bizonyára sikerülni is Megszorította a kezét, amelyet bizalmasan az övébe

ki onnan s mintha a szive dobogása is megállott volna, annyira megrémült.

A virágok, melyeket szedett, a szökőkút medencé- jébe hullottak, amely előtt állott. De most nem gon- dolt velük.

Mintha varázslat alatt állott volna, nem tudta le- venni tekintetét a vakmerő, átható nézésű szemekről, a melyek mereven rá voltak irányozva.

— Azt hitte, hogy kiszabadul a körmeim közül? — mondta a férfi. Mily balga és vaksi kegyed mégis. Azt hiszi, hogy a sok esztendei alattomos terveim nem láttam keresztül? Holnap itt esküvő lesz. Nohát nem a szép Duncan, hanem én leszek majd a vőlegény. Sorsát nem fogja elkerülni, kedves Léná.

Léná összeszorította az ajkait. Indulatai erősen há- borogtak. De ennek dacára is fölveszi a keztyűt és küz- deni fog a végsőig boldogságaért.

Nem volt gyáva a szép, de elkényeztetett leány. Nem akarta egy könnyen megadni magát az ellenségnek. Elszólta magát. Azt hitte, hogy Dalrymple Vincent csak akkor tér majd haza, mikor már Duncan neje lesz.

Még ez az utolsó reménye is meghiusult. Inkább egy tigris elé dobta volna magát áldozatul a szenvedé- lyes, büszke örökös nő, mintsem hogy azt érje meg, hogy Dalrymple Vincent meghiusítsa a tervét.

— Eddig küzdöttem — gondolta magában — s most a diadal küszöbén érjen a vereség? No de nem adom meg magam könnyedén.

Majd hangosan szól az előtte álló férfihez, aki ösz- szefont karokkal, gunyosan mérte végig tetőtől talpig.

— Mit akar tőlem? Hogyha a hallgatása bármi